"Birleşen işçiler yenilmez!"

Kayseri İşçi Bülteni

İşçi Bülteni özel sayı 467 Temmuz 2009

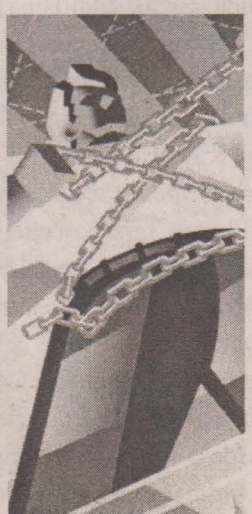
Kölelik yasasına geçit vermeyelim!

Cumhurbaşkanı tarafından "Özel istihdam Büroları" yasası veto edildi. Bu vetoya rağmen yasa üzerinde birkaç değişiklik yapılıp, patronların çıkarları doğrultusunda yasalaştırılacaktır. Çünkü patronlar örgütü TÜSİAD yasanın çıkmasını istiyor. Emir büyük yerden anlayacağınız.

Peki, bu yasa ile işçiler ne kaybediyor? Patronlar ne kazanıyor?

Bu yasa ile patronlar geçici işçiye ihtiyaç duyduklarında özel istihdam bürolarına başvuracaklar. Bu işçi simsarı bürolar işçileri patrona gönderecek. Patronlar karlı; çünkü işçinin prim ve ücretini özel istihdam büroları ödeyecek. Patronlar karlı; çünkü işçiye kıdem ya da ihbar

devamı 3. sayfada

İletişim adresi:

Cumhuriyet Mh.
Cumhuriyet
İşhanı
Kat:3 No:36
Melikgazi

Kayseri İşçi Bülteni'nden merhaba!

Kayseri İşçi Bülteni'mizin Temmuz sayısı ile yine birlikteyiz. Bültenimizin birinci sayısı Haziran ayında çıkmıştı. Geçen süre içinde işçi sınıfına yönelik saldırılar hız kesmedi; ekonomik ve sosyal saldırılar artarak devam etti.

Krizin yarattığı yıkımlar sürüyor. Kamu işçileri de bu yıkımdan payını aldı. Türk-İş ile hükümet arasında süren Kamu TİS görüşmelerinde, yine kriz nedeniyle işçilerin fedakârlık yapması istendi. 7 Temmuz günü anlaşma ile sonuçlanan toplu iş sözleşmesinde işçiler yine kaybetti. Yaklaşık 300 bin işçiyi kapsayan Kamu Toplu İş Sözleşmesi ile işçilerin maaşlarına yılın ilk altı ayında yüzde 3, ikinci altı ayında yüzde 5,5 oranında komik zamlar yapıldı.

"Gerekirse grev yaparız" diyen Türk-İş ağaları satış sözleşmesine imza attılar. Hükümetin dayattığı koşulları aynen kabul ettiler. İşçi sınıfı imzalanan bu ihanet sözleşmesini kabul etmemelidir. Taleplerinin arkasında durmalı ve satış sözleşmesini tanımamalıdır. Bununla da kalınamalı, ihanet sözleşmesine imza atan sendika ağalarından hesap sormalıdır.

Kriz döneminde ilk gözden çıkarılanlar kadın işçiler oluyor. Gülistan Kobatan kardeşimiz de bu işçilerden biri. Ancak Gülistan Kobatan, olanlar karşısında susup kaderine razı olmadı. Direniş yolunu seçti. İstanbul Entes elektronik fabrikası önünde başlattığı direniş hala sürüyor. Bu direnişi ile Gülistan Kobatan, aynı zamanda işsizlik saldırısına karşı ne yapılması gerektiğini işçi kardeşlerine öğretiyor. Kriz nedeniyle ülke genelinde 500 bin işçi işini kaybederken, Kayseri'de 35 bin işçi işten çıkarıldı. İşsizlik saldırısına karşı, tıpkı Gülistan Kobatan gibi, Kayserili sınıf kardeşlerimiz de işçi sınıfının direniş yolunu seçmelidir.

İstanbul Tuzla'da bulunan Çeliktrans Tersanesi'nde, geminin yakıt tankında sıkışan gazın patlaması nedeniyle Bayram Kütük adlı işçi kardeşimiz de iş cinayetine kurban giderken iki işçi de ağır şekilde yaralandı. Bayram Kütük'ün ölümüyle birlikte Tuzla tersanelerinde iş cinayetlerinin kurbanı olan işçi sayısı 128'e ulaştı. Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu Gebze'de bulunan Yücel Boru'da sendika üyesi 38 yaşındaki Erol Aydın iş makinelerinin arasında sıkışarak feci şekilde can verdi. Yaklaşık 300 işçinin çalıştığı fabrikada olayın hemen ardından işçiler iş durdurarak patronun kar hırsına kurban giden arkadaşlarına sahip çıktı.

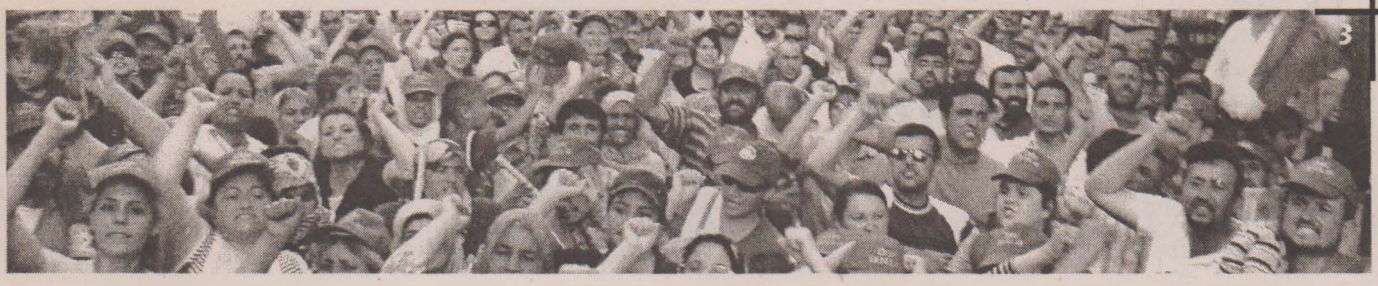
İstihdam da esnekliği, kiralık işçiyi yasal hale getiren, işgüvencesini yok eden özel istihdam büroları yasası kapıda bekliyor. Yasa, işçinin, hangi işverenle, ne tür bir işte, nasıl koşullarda ve ne kadar süre ile çalışacağını tümü ile belirsizleştirmekte ve esneklik üstüne esneklik getirmektedir. Çıkarılan bu yasa patronlara işçileri farklı işyerlerine kiraya verme ve farklı işyerlerinden işçi kiralama imkânı vermektedir. Yasa şimdilik Cumhurbaşkanı tarafından veto edildi. Yasanı çöpe atılmasının biricik güvencesi ise işçi sınıfının mücadelesidir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, bir 'ilk'e daha imza atarak, iş yükü gerekçesiyle, işçi şikâyetlerine artık bakmayacağını ilan etti. Halen bakanlıkta 20 binin üzerinde şikâyet başvurusu var. Bundan böyle yeni başvuru yapacaklara, " İnceleme süresi uzar" gerekçesiyle "Şikâyet başvurusu yapmayın, yargıya gidin" denilecek. 2 lira posta ücreti bulmakta bile zorlanan işçiler, dava açmaya yönlendiriliyor, Bakanlık ise mesaisini patronların yaptıkları, "Kısa Çalışma Ödeneği" başvurularına ayıracak. Zaten, hazırladığı yasa tasarıları ve asgari ücretin belirlenmesinde olduğu gibi patronlardan yana tavır alan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, artık işçilere tümüyle sırtını dönerek,"şikâyet" başvurularını da almayacak.

2009 ilk 6 aylık döneminde, memur maaşlarına yüzde 4 oranında zam yapıldı. 2009 ikinci altı aylık dönemde ise, yüzde 4,5 oranında zam yapıldı. Böylelikle memurlarda, tıpkı kamu işçileri gibi sadaka zamlarına mahkûm edildi.

Yukarı da sıraladığımız saldırılar, patronların saldırganlığının açık göstergesidir. İşçi sınıfı, saldırılara karşı mücadele bayrağını yükseltip "birimiz hepimiz için, hepimiz birimiz için" anlayışıyla hareket etmediği sürece, patronların pervasızlığı devam edecektir.

İlk sayısında, işçilerin olumlu tepkisini alan bültenimizin her sayısının daha da iyi olması, işçilerin bülteni daha fazla sahiplenmesi ile mümkündür. İşçilerin gözü, kulağı, dili olan, daha iyi bir bülten için görev başına!

tazminatı ödemeyecekler. Ellerinde bulunan işçinin % 10'unu en az 6 ay, en fazla 12 ay kiraya verebilecekler. İşçiler bu düzenlemeden büyük zarar görecekler. Kiralık işçiler işletmelerdeki sınıf kardeşlerine karşı kullanılacaklar. Kıdem ve ihbar tazminatları gasp edilecek.

Daha bir de utanmadan "Özel İstihdam Büroları Yasası"nın, işsizliği azaltacağını iddia ediyorlar. Oysa işsizlik, patronların en büyük silahıdır. Zira işsizliğin yaygın olduğu koşullarda, patronlar işçileri işsizlerle tehdit ederek istedikleri koşullarda çalıştırırlar. Özel İstihdam Büroları Yasası'nı çıkaran AKP'nin asıl hedefi işsizliğe çare bulmak değil, patronlara daha fazla ucuz işgücü yaratmaktır.

Bu kölelik uygulamasına karşı çıkmak, işçi sınıfı için hayati önemdedir. Çözüm ne Meclis'te, ne de Cumhurbaşkanındadır. İşçilerin yarınlarını ve geleceklerini karartacak bu yasaya karşı mücadeleden başka bir çıkış yolu bulunmamaktadır. Kölelik yasasını çöpe atmanın tek yolu işçi sınıfının mücadelesidir.

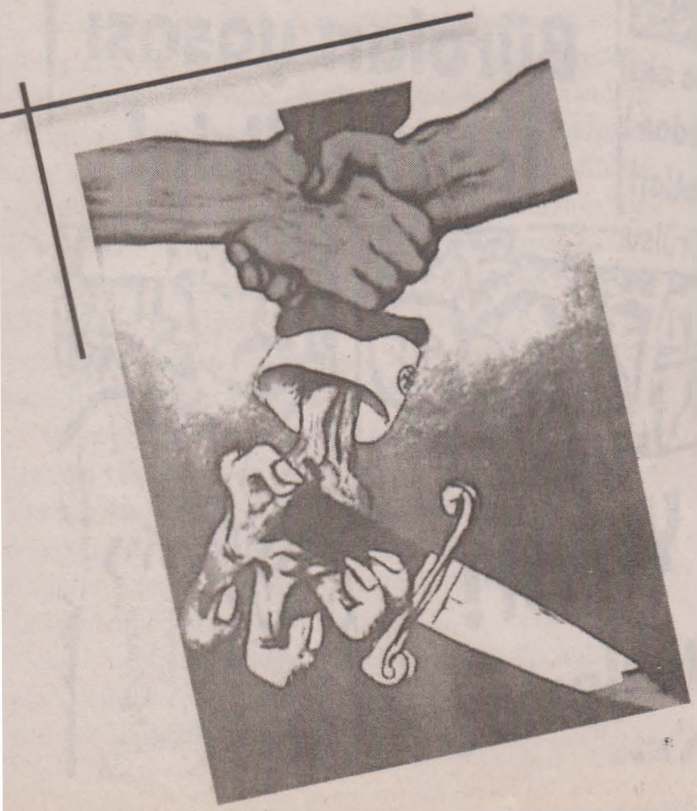
Birleşelim!

Bizim de hakkımız değil mi gezmek, tatile çıkmak, insanca bir yaşam sürmek? Biz işçilere köle muamelesi yapan ve gözü paradan başka bir şeyi görmeyenler, geziyorlar, yiyip, içiyorlar. Biz ekmek bulamazken, patronlar köpeklerine binlerce dolar para harcıyorlar.

Çalışırken işsiz kalma kokusu, işsizken parasızlık derdi... Bizim hayatımız hep korkularla ve acılarla geçmemeli. Korkularımızın kaynağı sömürü düzenine karşı sesimizi yükseltmeliyiz. Patronlardan haklarımızı söke söke almasını bilmeliyiz. Krizin bedelini ödememizi istiyorlar. Ayağa kalkmanın zamanı gelmedi mi? Bizim olana sahip olma, üretenlerin yöneten olmasının zamanı gelmedi mi? Biz yaşayamadık, çocuklarımıza güzel bir gelecek bırakmanın zamanı gelmedi mi?

Sesimizi yükseltmenin yolu birleşmekten geçiyor. Biz işçileri birleşmeli, birlikte mücadele etmeliyiz. "Hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için" dediğimiz gün sorunlarımızı daha kolay çözeceğiz.

Bir işsiz

Bir mektup, üç satır yazı

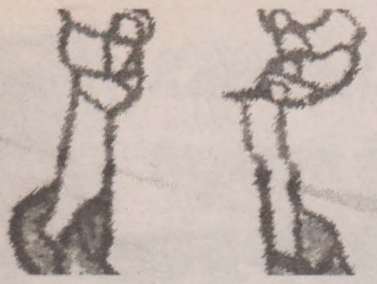
Merhaba işçi arkadaşlar,

Kayseri İşçi Bülteni'nin 2. sayısıyla siz işçi arkadaşlarıma bir kez daha bu mektupla ulaşmaya çalışıyorum. Oysa o kadar uzak değiliz birbirimize. Şehrin uzağında bir dağın eteğine kurulmuş devasa bir sanayinin kafanı nereye çevirsen görebileceği insanlarıyız. Yani biz her yerdeyiz. Fabrikadayız, tarladayız, sokaktayız...

Renklerimiz veya görünüşümüz, hatta kişiliklerimiz bile birbirinden değişik olabilir. Ama bizi birbirimize bağlayan ortak bir nokta var: "haklarımızın gasp edilmesi". Haklarımız gasp ediliyor, çalınıyor. Hem de bir patron tarafından değil, yüzlerce patron ve işveren tarafından. Çünkü onlar örgütlüler. Birden çok dernekleri vardır. TÜSİAD, MÜSİAD, KAYSİAD vb. Hepsi birbirinden haberdardır.

Biz işçiler, genellikle kendi işyerimizde olan sorunların başka işyerlerinde olmadığını düşünürüz. Oysaki durum hiçte öyle değil. Öyle olmayışının sebebi patronların ortak bir tutumla hareket etmeleridir. Şimdi soracaksınız; biz işçilerin hiç mi bir şeyi yok? Elbette var. İşte bir işçi bültenimiz var binlerce işçiye ulaşabildiğimiz. Sorunlarımızın ortaklığını birbirimize aktardığımız... Ama şunu da bilmek gerekiyor: Günümüz koşullarında mücadele etmenin zorluğu içindeyiz. Bu sebeple her bir işçinin bu bültene sahip çıkması, onu okuması, ona mektup yazması, bir yakınına vermesi gerekmektedir. Bu tutum mücadeleyi ilerletip genişletecektir. Bizler Kayseri'de çalışan öncü işçiler olarak Kayseri İşçi Bülteni'ni çıkararak bu zemini yakaladık. Siz işçi arkadaşların da desteği ile bütünleşerek, birleşerck, bu zemin üzerinden bir adım daha ileri gitmek istiyoruz. Gelecek nasırlı ellerimizdedir. Ve o geleceği bizler getireceğiz!

Organize'den bir işçi

Köle değil işçiyiz
Örgütlüysek Güçlüyüz

Biri (patron) bizi gözetliyor...

Kamera... Hırsızlık... Güvenlik... Çalıştığım yere 20 adet kamera takılacakmış. Bir zamanlar okuduğum okula da kamera takılmıştı. Gerekçe ise "hırsızlığa karşı önlem"di. Düşünüyorum da okuduğum okulda kamera sadece öğrencilerin bulunduğu bölümdeydi. Yani bilgisayar gibi değerli eşyaların bulunduğu öğretmenlerin bölümünde hiç de kamera yoktu. Acaba hırsız orayı soymayı tercih etmez miydi? Yaşadığım bu sahnenin aynısı şimdi çalıştığım fabrikada yaşanıyor. Patronların bürosunun haricinde, yani nerede işçi varsa, bir gölge gibi kameralar da hemen artlarında. Çalışırken bazı ustaların işçilere "bak kamera çekiyor" dediğini duyuyorum. Yani söyleyeceğim o ki, patron işçi sınıfını üretimi arttırmada (sermayesini arttırma da diyebiliriz.) son derece yaratıcı yöntemler bulabiliyor.

Fakat patron, aynı yaratıcılığı işçilerin sigortasını ne kadar kısa sürede yapacağı konusunda göstermiyor. Tahmin ettiğim kadarıyla çalıştığım fabrikanın kadrosunun yarıdan fazlası sigortasız. Ve bu durum işçilerin kendi haklarını kullanmasının önünde bir engele dönüşebiliyor. En ufak bir sorun karşısında sessiz kalabiliyorlar.

Bir diğer sorun ise, zorunlu mesai dayatması... Yemekhanede yemek almak için sırada beklerken duvarda bir yazı gördüm. "Herkes mesaiye kalmak zorundadır. Ustaya haber vermeden giden herkesin iki günlük ücreti kesilecektir." Bak sen konuşana ... Bu sözler, sadece gün boyu bir gram emek harcamadan yaşayan, yani yangelizm savunuculuğu yapan bir haramiye yakışabilir. Ve o(nlar) da kendine yakışanı yapıyor.

Gelin görün ki; kendine hiç yakışmayan hareketleri yapanlar da var. "Onlar kimler" mi diyorsunuz? Tabi ki işçi sınıfı... Patronlar işçi sınıfının karşısına örgütlü bir şekilde çıkarlarken, (yani TÜSİAD, MÜSİAD. KAYSİAD, KSO gibi) işçiler aynı şekilde örgütlenmeyi akıllarına getirmiyorlar mı acaba? Oysa benim bildiğim, yılardır Kayseri'de öncü sınıf bilinçli işçiler bu konuda çaba harcıyorlar. 2008 Kasımında yapılan Kayseri İşçi Kurultayı bunlardan sadece biri... Veya bu bültenin çıkarılıp dağıtılması... Yani diyeceğim o ki arkadaşlar, örgütlenip haklarımız için mücadele etmekten başka çaremiz yok.

İşçi sınıfı örgütlüyse her şey, örgütsüzse hiçbir şeydir!

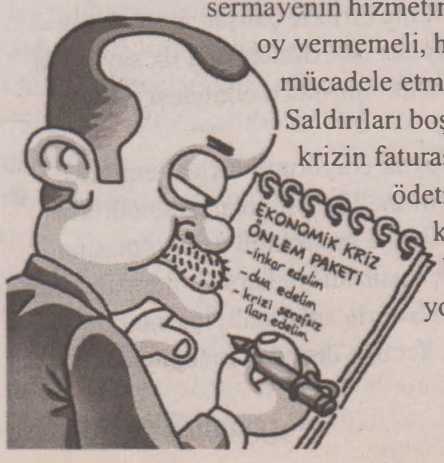
İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Organize sanayiden sınıf bilinçli bir işçi

Krizin faturasını emekçilere ödeten partilere oy verme!

Bizi yönetenler, kimi zaman "halkçı" olduklarını söyleyerek, bazen "vatansever" olduklarını söyleyerek, bazen de din sömürüsü yaparak, "bağımsızlık" yalanına sarılarak, hükümet oldular. Hepsi sırayla hükümet oldular. Hükümet oldukları zaman boyunca hep sermayeye hizmet ettiler. Hepsi İMF'ci, hepsi Amerikancı, biz işçileri ve yoksulları açlığa ve sefalete mahkum edenler de bu siyasi partilerdir.

Biz işçiler ekonomik ve sosyal haklarımız için, sermayenin hizmetindeki partilere oy vermemeli, hep birlikte mücadele etmeliyiz. Saldırıları boşa çıkarmanın, krizin faturasını patronlara ödetmenin, kazanmanın başka bir yolu yok.

Bir işçi

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Senin de bir bültenin var, sahip çık!

Ben 1997 yılından bu yana hizmet sektöründe çalışan aşçı bir işçiyim. Sizlere, kısaca çalıştığım sektörü anlatacağım. Kaç saat ve hangi koşullar içinde bulunduğumuzu paylaşacağım.

Ben fabrikada personel aşçılığı da dahil; taş ocağı, tatil sitesi, turistik otel v.b. yerlerde çalıştım. Biz aşçıların çalışma süreleri belirsizdir. En az 12 saat çalıştırılırız. Siz düşünün sömürünün yoğunluğunu... Tatili unuttuk. Haftanın yedi günü kesintisiz çalışırız. Evli olanlarımız için durum daha da vahimdir. Sabahın köründen, gecenin bir yarısına kadar çalıştığımız için çocuklarımız yüzümüzü unutur. Ayrıca yaşadığımız bütün bu sorunları, 12 saat bir arada olmamıza rağmen işçi kardeşlerimizle konuşamayız. Kısacası, işçi arkadaşlarımızla bu sömürü yoğunluğunun sohbetini bile yapamıyoruz.

Düşünsenize, eşinizden, çocuğunuzdan, kardeşinizden, anne ve babanızdan daha çok o insanlarla birliktesiniz ama ortak olan sorunlarınızı konuşamıyorsunuz. Tüm bunlara rağmen patron, o kadar arsız ve yüzsüz ki, ne çalışma saatlerinde bir kısaltma yapar, ne de haftanın bir günü izin verir. Hatta masaya oturmuş bir müşteri ile ilgilenmekte gecikmişsen azar işitmen, işten atılman an meselesidir. Benimle birlikte çalışan aşçı arkadaşımın, Kayseri İşçi Bülteni'nin ilk sayısında çıkan"bıçak kemikte" şiirinden etkilenişi boşuna değil.

Ve ben yine tekrar ediyorum: bıçak kemikte..! Bunun için sınıf bilinçli bir işçi olarak sömürünün yoğun olduğu, çalışma saatlerinin uzun olmasına karşı, sigortasız çalıştırılmaya karşı, bulunduğumuz her sektörde bunu ısrarla anlatmalı, insanları bilinçlendirmeli, kemiğe dayanan bıçağı tersine çevirmeli...

Sınıf bilinçli bir işçi

İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!

Merhaba işçi kardeşlerim, ben de sizler gibi bir işçiyim. Asgari ücretle çalışıyorum. 8 saat iş diyorlar, 12 saat çalıştırıyorlar. Ama bu durum bizden kaynaklanıyor. "Neden?"diyorsanız cevabı basit; örgütsüzlük... Bizleri mal gibi satmak için pazarlık ediyorlar, patronlarla onların devleti. Hani bize sahip çıkacaktı başbakanımız? Eeee seçim biter, işçiye verilen söz de biter arkadaşlar. Bunun için örgütlenmek ve de bunların bizlere verdikleri 19 milyon asgari ücret zammını başlarına çalmak gerekiyor. Birlikten kuvvet doğar demiş atalarımız. Biz de birlik olalım ve "alın zammınızı başınıza çalın" diyelim. Çünkü biz köle değil, işçiyiz. Üreten bizsek, yöneten de biz olmalıyız.

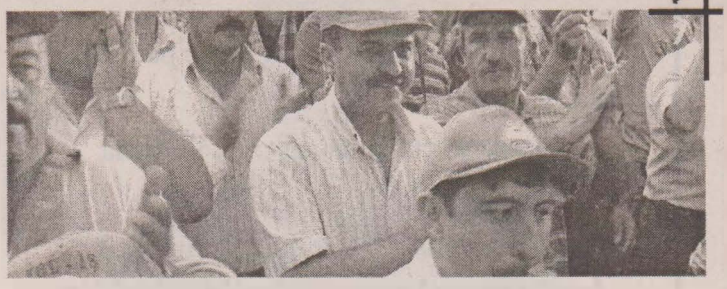
İşçi kardeşlerim, biraz işyerimden bahsetmek istiyorum. Ben sabah saat 8'de işbaşı yapıyorum. Tırlarla yem geliyor. Günlük bir ve ya dört tır... Bazen yorgunluktan kendimi eve zor atıyorum. Bize verdikleri ücrete bak. Ben bu asgari ücretle ne yapayım İki çocuğum var. Onlara yiyecek mi alayım, yoksa giyecek mi? Elektrik su parası mı vereyim? Öğlen yemeği veriyorlar. Her gün aynı makarna-çorba... "Yersen bu" diyorlar. Arkadaşlarım da bu konuda mağdur. Bazen arkadaşlarla yemek konusunu konuşuyorum, ama korkuyorlar, "bizi işten çıkarırlar" diyorlar. Sigortam yatıyor, ama zar zor... Çünkü kriz varmış. Krizi bahane edip sözleşmeyi erteleldiler. Para yok diyorlar, ama kendilerine gelince buluyorlar; tırlarla yem getirebiliyorlar. Arkadaşlar "sesini çıkarma işten atılırsın" diyorlar.

Arkadaşlar, ben kararlıyım. İşyerindeki arkadaşlarımla beraber en azından yemek sorununu çözeceğim diyorum.

Gıda sektöründen bir işçi

Karayollarında taşeron işçisi olmak...

Ben 6 yıldır Kayseri Karayolları'nda taşeron işçisi olarak çalışmaktayım. Asgari ücret ve sigortadan başka hiçbir sosyal hakkımız yok. Yemek ücretimiz yok. Yıllık iznimiz yok... Devletin kurumunda, devletin bürokratlarının gözü önünde köle gibi çalıştırılıyoruz. En ufak itirazımızda kapının önüne konulacağımızı biliyoruz.

Maaşlarımız asla düzenli ödenmez. İki-üç aylık gecikmelerin ardından ödeme yapılır. Sebebini sorduğumuzda, devletten ödenek çıkmadığı söylenir. Ev kiramız, bakkal borcumuz gecikir. Elektriğimiz ve telefonumuz kesilir. Çocuğumuzun ihtiyaçları ertelenir. Ama "devlet baba"yı temsil eden bürokratlar bunları görmez. Aksine bizim daha fazla çalışmamızı isterler. Sosyal haklarımızı öldürmek için tezgâh kurarlar. İş güvencesinden faydalanmamamız için her iş yerindeki taşeron işçi sayısını 29'la sınırlarlar. Bizi bir tam yıl asla çalıştırmazlar. Her seferinde bir yılı doldurmadan "girdi-çıktı" oyununa başvururlar. Böylelikle hem yıllık izninden, hem de kıdem tazminatından bizleri mahrum bırakırlar.

Bizlerin de insan olduğu, çoluk çocuğu olduğu hiç akıllarına gelmez. İşin en acı tarafı da, karayollarında örgütlü olan YOL-İŞ sendikası Kayseri şubesinin tutumudur. Bizler YOL-İŞ sendikasının örgütlü olduğu işyerlerinde çalışıyoruz. Buna rağmen bizleri sendika üyesi yapmayı asla düşünmezler. Çünkü bizleri üye yaparlarsa ağaların rahatı bozulur. Müteahhit ve taşeronlarla karşı karşıya gelirler. Müteahhit ve taşeronlarla karşı karşıya gelmek demek, karayolları bürokratları ile karşı karşıya gelmek demektir. Dolayısıyla bu saadet zincirini bozmak istemezler. Ama inanıyorum ki, tarih bu sendikacı kisvesi altındaki sınıf ihanetçilerini yargılayacaktır.

Kayseri'de işçi bülteni yayınlandığını duyduğum anda elime kalem alıp içimdekileri anlatmak ve paylaşmak istedim siz dostlarımla. Biz işçilere böyle bir imkân sunduğu için bültenin yayınlanmasında emeği geçen arkadaşlara binlerce teşekkürler.

Karayollarında çalışan bir taşeron işçi

Kamuda toplu iş sözleşmeleri

Türk-İş % 20 istiyor, hükümet % 4 veriyor. Bu olanları izlerken aklıma kayıkçı kavgası geliyor. Eskiden İstanbul'da karşıdan karşıya kayıklarla yolcu taşınırmış. Bu kayıkçılar zaman zaman anlaşmazlığa düşüp denizin ortasında kavgaya tutuşurlarmış. Daha doğrusu kavga ediyormuş gibi yaparlarmış. Zira denizin ortasında gerçekten kavga ederlerse kayıkları batacak ve bu işten iki tarafta zararlı çıkacak. Tam da Türk-İş ile hükümet benzer bir kayıkçı dövüşü yapıyorlar.

İşçilerin asıl sorunları dağ gibi büyürken, işten atmalar, özelleştirmeler, sosyal hakların gasp edilmesi, taşeronlaştırma, sendikasızlaştırma gibi saldırılar ayyuka çıkmışken, bütün bunları yok sayıp yüzde bilmem kaç olur, ya da olmaza olayı getirip bağlamaları zaten iki tarafın da niyetlerini açıkça ortaya koyuyor. Bir de ara sıra televizyonlarda birbirlerine efelenmeleri yok mu? Bunlar apaçık danışıklı dövüş yapıyorlar. Kendileri çalıp kendileri oynuyorlar. Ama işçiler bunları yemiyor. Artık bilmem kaçıncı sahnesi oynanan orta oyunu işçilere inandırıcı gelmiyor. İşçiler TÜRK-İŞ'in greve gitmeyeceğini, satış sözleşmesini imzalayacağını biliyor.

Ey işçileri temsil ettiğini iddia eden sendika ağaları, rahatınız bozulmasın diye işçileri masa başında satan sendika bürokratları, biz işçiler sizlerin oralara nasıl seçildiğinizi biliyoruz! Sizler bizi asla temsil etmiyorsunuz.

Biz kamu işçileri toplu iş sözleşmemize sahip çıkmalı, ekonomik sosyal haklarımız için gücümüzü birleştirip, mücadele etmeliyiz.

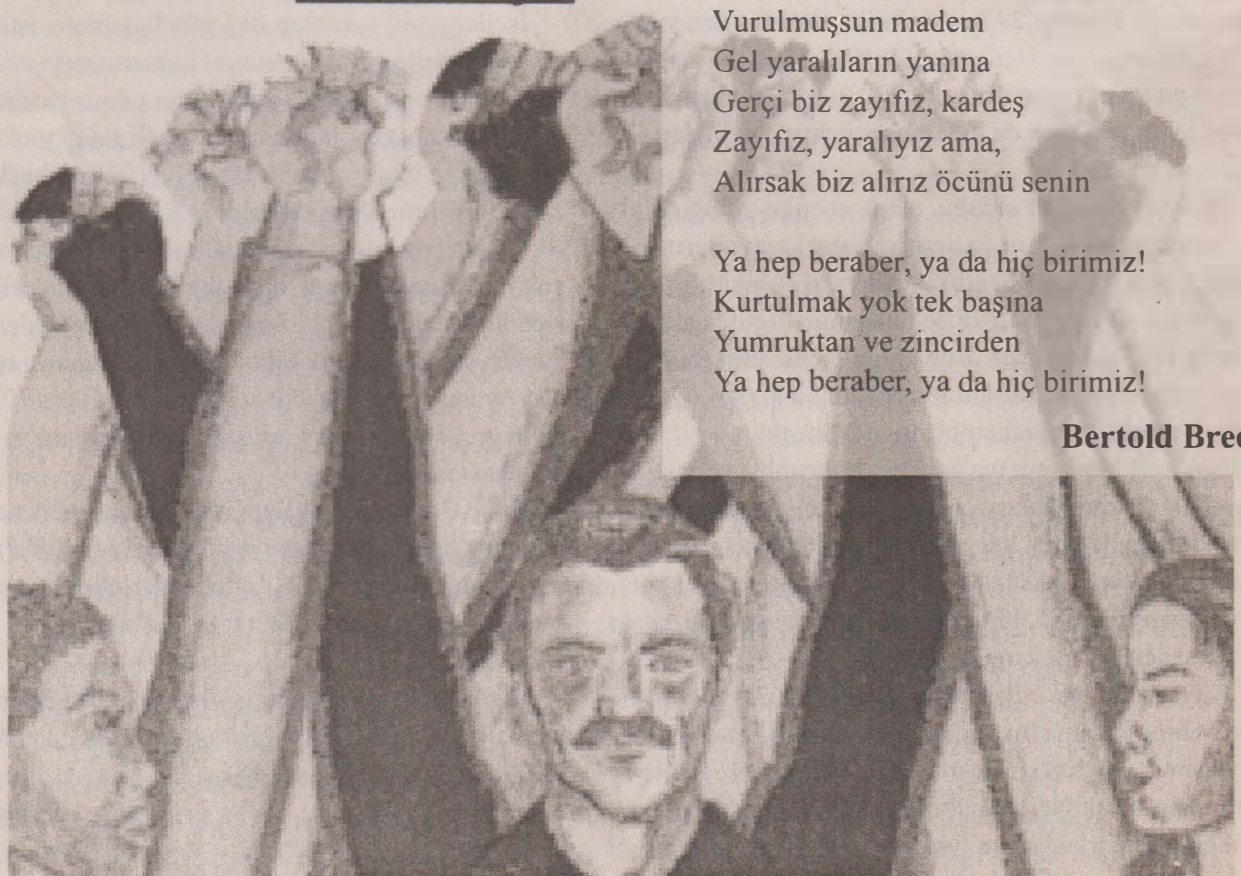
Bir karayolu işçisi

Not: Süreç karayolu işçisinin mektubunu doğruladı. Türk-İş satış sözleşmesini imzaladı.

İşsizliğin resmini çizebilir misin patron…
"ama yaşayarak"
Şatolarda yaşamadan patron, villalarda yaşamadan
Suskun kalarak elini kolunu bağlayarak
İşin kolayına kaçmayarak çizebilir misin?
Ne dersin dener misin?
Zilini çalan alacaklılara bahane uydurarak
Lale tenli karına kuaför kapatmayarak
İnsanların sırtından değil de tırnaklarınla elinle para kazanarak
Küstah patronlara bakarak işsizliğin resmini çizebilir misin?

"işten çıkarılmış 14 yaşında bir genç olarak söyleyeyim sana, HAYIR çizemezsin, benim günlük hayatım sana düz gelir, pamuk yatağında"

İşten atılmış bir genç

Kim mi kurtaracak seni köle?
Görecekler seni, kardeş,
Yuvarlananlar uçuruma,
Duyacaklar çığlıklarını!
Seni köleler kurtaracak, kurtaracaksa!

Ya hep beraber, ya da hiç birimiz!
Kurtulmak yok tek başına
Yumruktan ve zincirden
Ya hep beraber, ya da hiç birimiz!

Kim mi kurtaracak seni aç insan?
Bize gel, ekmek istiyorsan,
Bize gel, kıvrananlar açlıktan

Ya hep beraber, ya da hiç birimiz!
Kurtulmak yok tek başına
Yumruktan ve zincirden
Ya hep beraber, ya da hiç birimiz!

Biz sana gösterelim yolu:
Biz açlar vereceğiz sana ekmeği
Kim mi alacak öcünü yenilmiş adam
Vurulmuşsun madem
Gel yaralıların yanına
Gerçi biz zayıfız, kardeş
Zayıfız, yaralıyız ama,
Alırsak biz alırız öcünü senin

Ya hep beraber, ya da hiç birimiz!
Kurtulmak yok tek başına
Yumruktan ve zincirden
Ya hep beraber, ya da hiç birimiz!

Bertold Brecht

İşçi Bülteni Özel Sayı: 467 * Fiyatı: 25 Kr *Temmuz 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10
Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92